

לדרכו של "מאזנים"

למאזנים היסטוריה ארוכה למדי. ביסאונה של אגודת-הסופרים שלנו נתגסה בתולדותיו הממושכות בנילגולים שונים ובחילוט-מערכת אחדים. לא נעלה כאן את זכר כל מערכות מאזנים' עד עתה, ואף לא נעסוק לפי-שעה בביקורת דמותו החדשה של כתבי-העת הזה בעריכתו האכסקלוסיבית של ב. י. מיכלי, מאחר שמקדם אולי עדיין לסכם סיכומים בתחום זה. ברם, לפי-שעה ולצורך בירור של שגיאות-העבר, ראוי מכל מקום לבחון את קהיר-דמותו של מאזנים' בימי המערכת הישנה בהרכב זמורה-מיכלי.

מונח לפני-דף" של אגודת הסופרים, המוקדש לחעידתה האחרונה, ובו דבריו המעניינים של י. ליכטנבוים על זמורה: "מיכלי הקדים ואמר שאחד העורכים איננו בארץ וקשה לדבר עליו, באמת זה כך. קשה לדבר עליו, ואז אדבר אל הוועד על חשבוננו. זאת אומרת, אין אני מוכיח דברי לשום איש אם אגיד משהו, כי היחידים אינם אשמים. גם זמורה אינו אשם שהוא כמו שהוא. אני רציתי שהוועד יידע מהו". באמת נראה, כלשוננו של ליכטנבוים, שהחעד של אגודת הסופרים לא הבין "מהו" זמורה, ולא ידע הפעם אם מו"ל בעל זכויות הוא גם ממילא ובכל עת בעל כושר-עריכה מינימאלי. מכל מקום יכול להיות, שליכטנבוים, כמתרגמו של פאן תדיאוש' ושל טובים, התכוון הפעם למשחק-המלים בביטוי הפולני "זמורה". אם זו היתה כוונתו הרי דייק לעילא-ולעילא. מר זמורה סימל ב,מאזנים' את הגחון הקיצוני ביותר של גרא-פומאניה, שהיה מלחה בכמה וכמה מאניות פרוטיות יותר.

מונח לפני-דף" של אגודת הסופרים, המוקדש לחעידתה האחרונה, ובו דבריו המעניינים של י. ליכטנבוים על זמורה: "מיכלי הקדים ואמר שאחד העורכים איננו בארץ וקשה לדבר עליו, באמת זה כך. קשה לדבר עליו, ואז אדבר אל הוועד על חשבוננו. זאת אומרת, אין אני מוכיח דברי לשום איש אם אגיד משהו, כי היחידים אינם אשמים. גם זמורה אינו אשם שהוא כמו שהוא. אני רציתי שהוועד יידע מהו". באמת נראה, כלשוננו של ליכטנבוים, שהחעד של אגודת הסופרים לא הבין "מהו" זמורה, ולא ידע הפעם אם מו"ל בעל זכויות הוא גם ממילא ובכל עת בעל כושר-עריכה מינימאלי. מכל מקום יכול להיות, שליכטנבוים, כמתרגמו של פאן תדיאוש' ושל טובים, התכוון הפעם למשחק-המלים בביטוי הפולני "זמורה". אם זו היתה כוונתו הרי דייק לעילא-ולעילא. מר זמורה סימל ב,מאזנים' את הגחון הקיצוני ביותר של גרא-פומאניה, שהיה מלחה בכמה וכמה מאניות פרוטיות יותר.

* "זמורה" (בפולנית) — מיפלת, מיפלץ, סיוט, במקרה זה מן-הסתם מיפלץ, סיוט ספרותי, או יותר נכון: בלתי ספרותי, אנטי-ספרותי.

רית מכל הקבוצות והמישמרות הספרותיות
מנה הדרך החדשה צריכה להיות: הבטחתה של
רמת־מינימום ספרותית בשירה ובסיפורת, מדור
אינטרמדיאטיבי־ביקורתי, או אולי מוטב לומר:
רזוננסי, מבוסס, הרבה תרגום טוב, זימת פולי־
מוסים ספרותיים שקילים, מאזנים אינו יכול
להיות על פי עצם תפקידו ככמה משותפת, כמ
קיסרי־עוד־ומיפגש, כתב־עת אוראנטארדי, חדשני,
לוחם, מזה, או ביטאון שמרני מצומק וזעום־
פנים. מה, אם הוא ישמש סניגור לדרך־כתיבה
מסוימת, לאסכולה מסוימת, ניטלת ממלא כל
הצדקת קיומו, בסל כל טעם אופיו המיוחד. מצד
שני חייבים אנו לזכור, שהימנעות מכל פולמוס
ומכל פירסום פרובלימאטי דנה כתב־עת כ־
מאזנים לאותה האגמיה המוחלטת, שפקדה

אותו תמיד עד עתה בצד התקטיות־זעם בודדות
של זיקנה צרודה. סבורני, שלא הימנעות מוחל־
טת מפולמוס, אלא פולמוס שמשותפים בו כמה
צדדים וביקורת עניינית ובלתי תלויה ככל
האפשר, שאינה מבטאת תמיד גזון אחד של
דיעות, הם ערובה להפיכת, מאזנים לבמה
מייצגת ורב־ת־עניין.

העלאת הרמה הכללית, סילוק הגראפומאניה,
ריבוי תרגומים אקטואליים, עידוד פולמוס ספר
רותי פורה ומאוזן — כל האינובאציות הללו,
אם תבואנה, יכולות בהחלט להבטיח שינוי ניכר
במערכות ביטאונה של אגודת הסופרים, על אף
שהוא יישאר תמיד, כמובן, בתחומי תיפקידו
המוגבל והמיוחד.